

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 303/2010-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. februára 2011 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa o sťažnosti Ing. B. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04 v období po vydaní rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 162/07-22 z 26. júla 2007 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. B. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04 v období po vydaní rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 162/07-22 z 26. júla 2007 p o r u š e n é b o l o .

2. Ing. B. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia Ing. B. K. v sume 303,31 € (slovom tristotri eur a tridsaťjeden centov) na účet ustanoveného právneho zástupcu JUDr. S. J., B., č. 1299547012/0200 vedený vo Všeobecnej úverovej banke.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 303,31 € (slovom tristotri eur a tridsaťjeden centov) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 7000060515/8180 vedený v Štátnej pokladnici do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 303/2010-16 z 24. júna 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. B. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04 v období po vydaní rozhodnutia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 162/07-22 z 26. júla 2007.

Zo sťažnosti vyplýva, že žalobou podanou okresnému súdu sa sťažovateľ v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04 domáha priznania náhrady škody za ním tvrdený nezákonný postup okresného súdu v inom jeho súdnom spore. Podľa tvrdení sťažovateľa okresný súd

koná v jeho veci so zbytočnými a neodôvodnenými priet'ahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a odd'aluje právoplatné skončenie sporu.

Vzhľadom na uvedené sa s'ťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04 porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, a aby mu za toto porušenie priznal primerané finančné zadost'účinenie v sume 9 958,18 €.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predsedníčka listom sp. zn. Spr 3615/2010 z 22. novembra 2010 a právny zástupca s'ťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 15. decembra 2010.

2.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných v skúmanom konaní uviedla:

„Súhlasím s tým, aby... Ústavný súd SR upustiť od ústneho pojednávania o prijatej s'ťažnosti...

S poukazom na jednotlivé úkony vykonané v predmetnom konaní musím konštatovať, že v období od 12. 06. 2007 do 27. 11. 2007, v období od 14. 04. 2008 do 03. 10. 2008, v období od 20. 07. 2010 do 26. 10. 2010 sa predmetný spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave, v období od 15. 03. 2010 do 13. 05. 2010 sa predmetný spis nachádzal na Najvyššom súde Slovenskej republiky.

Predmetné konanie je poznačené priet'ahmi, (v období od 18. 05. 2005 do 18. 05. 2006, v období od 17. 02. 2009 do 13. 07. 2009, v období od 23. 09. 2009 do 15. 03. 2010) čo možno považovať v danej veci za objektívny priet'ah. Mám za to, že predmetné konanie je poznačené zbytočnými priet'ahmi, avšak objektívneho charakteru.

Z vyjadrenia zákonného sudcu bolo zistené, že predmetná vec je právoplatne skončená.

V prípade, že ÚS SR dospeje, že bolo porušené právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, aby bolo vzaté do úvahy, že zákonná sudkyňa subjektívnym konaním nezavinila vznik priet'ahov v konaní. S poukazom na uvedené objektívne dôvody, za ktorých došlo k priet'ahu v konaní, prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby uvedené

skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadosťučinenie v plnej výške.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol:

«Nie je možné súhlasiť so závermi Okresného súdu Bratislava I, že prietahy, ku ktorým došlo, sú objektívneho charakteru. Formulácia: „Mám za to, že predmetné konanie je poznačené zbytočnými prietahmi, avšak objektívneho charakteru“ nedáva zmysel, pretože nie je možné, aby prietahy boli zbytočné a objektívne zároveň. Okresný súd Bratislava I vo svojom vyjadrení nijako nezdôvodnil, prečo sú podľa neho prietahy v konaní objektívne. Uvedené vyjadrenie, v ktorom sám Okresný súd Bratislava I priznáva, že k prietahom v konaní sp. zn. 9 C 38/2004 došlo, považuje sťažovateľ za potvrdenie svojho presvedčenia, že do jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zasiahnuté bolo.

V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR nie sú personálne ani organizačné problémy súdu dostatočne relevantným dôvodom pre ospravedlnenie a posúdenie, či a prečo došlo k prietahom v konaní. Realitou je, že prietahmi udržiavaný stav právnej neistoty sťažovateľa negatívne zasiahol majetkové a osobnostné aktivity sťažovateľa a porušil jeho ústavné právo garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Z vyššie uvedených dôvodov Vám oznamujeme, že trváme na podanej ústavnej sťažnosti v celom rozsahu a žiadame rozhodnúť v jej intenciách, vrátane priznania primeraného finančného zadosťučinenia. ...

Ďalej si Vám dovoľujeme oznámiť, že na ústnom prejednaní sťažnosti netrváme...»

Právny zástupca si súčasne uplatnil nárok na úhradu trov konania v sume 454,96 €.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá

je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil v období po vydaní rozhodnutia č. k. IV. ÚS 162/07-22 z 26. júla 2007 tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 38/04:

- 12. jún 2007 – spis bol predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 9 C 38/04 z 19. apríla 2007, ktorým okresný súd žalobu sťažovateľa zamietol,
- 21. august 2007 – krajský súd uznesením sp. zn. 3 Co 284/07 uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie,
- 12. september 2007 – krajskému súdu bolo doručené dovolanie sťažovateľa proti uzneseniu z 21. augusta 2007,
- 24. september 2007 – sťažovateľ zložil do pokladne krajského súdu súdny poplatok,
- 27. november 2007 – spis bol bez vybavenia odvolania sťažovateľa vrátený späť okresnému súdu ako predčasne predložený, pretože podľa krajského súdu okresný súd pochybil, keď rozsudok z 19. apríla 2007 nedoručil aj sťažovateľovi ustanovenej právnej zástupkyňi, súčasne krajský súd upozornil okresný súd na nutnosť vyzvať sťažovateľa na odstránenie nedostatkov ním podaného dovolania,
- 3. december 2007 – okresný súd uznesením zrušil svoje skoršie uznesenie zo 16. novembra 2004, ktorým pre účely konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 38/04 ustanovil sťažovateľovi právnu zástupkyňu (JUDr. I. Á.), pričom ostatné časti výroku tohto uznesenia (priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov) ostali bez zmeny,
- 15. február 2008 – okresný súd doručoval rozsudok z 19. apríla 2007 sťažovateľovi ustanovenej advokátke JUDr. I. Á.,
- 14. apríl 2008 – spis bol opätovne predložený krajskému súdu,

- 3. október 2008 – spis bol opätovne bez meritórneho vybavenia odvolania sťažovateľa vrátený okresnému súdu z dôvodu, že okresný súd nerešpektoval, a teda ani nevykonal skorší pokyn krajského súdu, v zmysle ktorého bolo potrebné vyzvať sťažovateľa na odstránenie nedostatkov dovolania,
- 24. november 2008 – okresný súd uznesením vyzval sťažovateľa, aby v zmysle pokynu krajského súdu odstránil nedostatky dovolania,
- 3. december 2008 – spis bol opätovne predložený krajskému súdu,
- 17. december 2008 – krajský súd vrátil spis bez vybavenia odvolania sťažovateľa okresnému súdu z dôvodu jeho predčasného predloženia, pretože v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) potom, keď sťažovateľ ani po výzve neodstránil nedostatky dovolania, mal okresný súd predložiť vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o dovolaní a až následne mal spis predložiť odvolaciemu krajskému súdu,
- 18. marec 2009 – okresný súd uznesením č. k. 9 C 38/04-185 ustanovil sťažovateľovi pre účely dovolacieho konania právneho zástupcu (JUDr. P. S.),
- 23. marec 2009 – sťažovateľ svojím podaním zobral späť dovolanie, ktoré podal proti uzneseniu krajského súdu z 21. augusta 2007,
- 15. apríl 2009 – okresný súd vyzval krajský súd na zaslanie rovnopisu rozhodnutia z 21. augusta 2007 a súčasne vyzval Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), aby oznámilo dátum doručenia mu predmetného rozhodnutia krajského súdu z 21. augusta 2007, a napokon vyzval aj JUDr. I. Á., aby oznámila, kedy jej bolo doručené predmetné rozhodnutie krajského súdu,
- 16. apríl 2009 – okresnému súdu bolo od ustanoveného právneho zástupcu sťažovateľa (JUDr. S.) doručené oznámenie, že na žiadosť sťažovateľa končí s jeho právnym zastupovaním, pričom žiadal, aby okresný súd rozhodol o zrušení uznesenia o jeho ustanovení z 18. marca 2009, ako aj o jeho trovách,
- 21. apríl 2009 – okresnému súdu bolo doručené oznámenie krajského súdu a tiež oznámenie JUDr. I. Á.,
- 24. apríl 2009 – okresnému súdu bolo doručené oznámenie ministerstva,
- 21. júl 2009 – okresný súd vyzval sťažovateľa oznámiť, či svojím podaním z 25. júna 2009 mienil zobrať späť aj svoj návrh vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C 38/04,

- 14. september 2009 – sťažovateľovi ustanovený právny zástupca (JUDr. S.) urgoval okresný súd v súvislosti s rozhodnutím o jeho trovách v zmysle žiadosti doručenej okresnému súdu už 16. apríla 2009,
- 23. september 2009 – okresný súd uznesením zrušil svoje skoršie uznesenie z 18. marca 2009 a súčasne rozhodol o odmene pre JUDr. S.,
- 15. marec 2010 – spis bol predložený najvyššiemu súdu,
- 6. máj 2010 - najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Cdo 60/2010 konanie o dovolaní sťažovateľa zastavil z dôvodu jeho späťvzatia sťažovateľom ešte 23. marca 2009,
- 13. máj 2010 - spis bol vrátený okresnému súdu,
- 17. máj 2010 – okresný súd doručoval rozhodnutie najvyššieho súdu účastníkom konania,
- 20. júl 2010 - spis bol predložený krajskému súdu,
- 21. október 2010 – krajský súd vyhlásil vo veci rozsudok sp. zn. 3 Co 146/2010,
- 26. október 2010 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 28. október 2010 – rozhodnutie krajského súdu bolo doručované účastníkom konania,
- 16. november 2010 – spis bol uložený do archívu.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04 o žalobe sťažovateľa, ktorou sa domáhal náhrady škody, došlo v období po vydaní rozhodnutia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 162/07-22 z 26. júla 2007 k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na charakter a vývoj procesného stavu v napádanom konaní počas ústavným súdom skúmaného obdobia, počas ktorého sa okresný súd zaoberal iba otázkou odstránenia nedostatkov mimoriadneho opravného prostriedku, nič nenasvedčuje tomu, že by išlo o vec právne či fakticky zložitú, ktorej prerokovanie by si vyžadovalo takmer 2 a pol roka (od 12. septembra 2007, keď bolo podané mimoriadne dovolanie, do 15. marca 2010, keď bola vec predložená dovolaciemu súdu). Napokon ani okresný súd vo svojom vyjadrení nenamietal zložitost' napadnutého konania.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd síce konštatuje, že na ťarchu sťažovateľa nie je možné pripočítať podanie mimoriadneho opravného prostriedku (dovolanie) ako takého, pretože tým sťažovateľ iba využil procesné právo účastníka súdneho konania priznané mu zákonom, avšak v tejto súvislosti možno na ťarchu sťažovateľa pripočítať obdobie, počas ktorého sám sťažovateľ svojím správaním „zdržoval“ ďalší procesný postup okresného súdu, ktorý by mohol smerovať k právoplatnému skončeniu sporu, pričom toto obdobie možno počítať od 24. septembra 2007, keď sťažovateľ zaplatil súdny poplatok za odvolanie, a to aj napriek tomu, že sa predtým 12. septembra 2007 dovolal proti uzneseniu, ktorým mu bola táto povinnosť uložená, do 23. marca 2009, keď sťažovateľ zoberal napokon svoje dovolanie v celom rozsahu späť. Súčasne však ústavný súd podotýka, že na tomto období okrem sťažovateľa, ktorý včas neoznámil okresnému súdu svoj postoj k otázke zaplataenia súdneho poplatku za odvolanie, má svoj podiel aj okresný súd, ktorý procesne riadi, koordinuje a zodpovedá za plynulý priebeh súdneho konania a ktorý aj napriek vedomosti, že sťažovateľ súdny poplatok za odvolanie zaplatil, sťažovateľa skôr nevyzval na oznámenie, či trvá na ním podanom dovolaní proti uzneseniu, ktorým mu bola povinnosť zaplatiť súdny poplatok uložená.

Okrem toho v súvislosti s podávaním riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov ústavný súd podotýka, že na ich využívanie má síce podľa Občianskeho súdneho poriadku sťažovateľ ako účastník konania právo, avšak v súvislosti s rozhodovaním súdov vyššej inštancie o týchto opravných prostriedkoch musí sťažovateľ

strpieť spomalenie konania, ktoré sa v celkovom kontexte nedá pričítať na vrub konajúcemu súdu.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj postupom okresného súdu v období po vydaní rozhodnutia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 162/07-22 z 26. júla 2007 a v tejto súvislosti prihliadol aj na § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Ústavný súd zistil, že postup okresného súdu sa počas skúmaného obdobia nevyznačoval vždy plynulým a efektívnym postupom. Aj keď v zmysle judikatúry ústavného súdu nie je možné pripočítať na ťarchu okresného súdu obdobie, keď sa spis z dôvodu rozhodovania o riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch nachádzal na súdoch vyššej inštancie, v danom prípade ústavný súd pripočítal na ťarchu okresného súdu aj obdobie, keď sa spis síce nachádzal na krajskom súde, avšak iba z dôvodu, že okresný súd opakovane postupoval spis krajskému súdu bezdôvodne a predčasne. Ústavný súd tak dospel k záveru, že na ťarchu okresného súdu možno pripočítať aj obdobie od 27. novembra 2007, keď bol spis prvýkrát vrátený z krajského súdu späť okresnému súdu ako predčasne predložený, pričom krajský súd dal okresnému súdu záväzné pokyny, ktoré procesné nedostatky je potrebné odstrániť predtým, ako bude spis opätovne predložený krajskému súdu, do 18. marca 2009, keď okresný súd ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu pre účely dovolacieho konania. Okresný súd počas tohto obdobia síce opäť dvakrát predložil spis krajskému súdu, avšak krajský súd mu spis bez vybavenia zakaždým vrátil ako predčasne predložený, pretože okresný súd nesplnil jeho pokyny okresnému súdu známe už pri prvom vrátení spisu 27. novembra 2007. Z uvedeného tak možno vyvodíť, že v dôsledku neefektívneho postupu okresného súdu, ktorý sa dôsledne neriadil pokynmi krajského súdu, bol spis zbytočne postupovaný krajskému súdu, v dôsledku čoho sa skúmané konanie tiež predĺžilo o viac ako 1 rok a 3 mesiace. Skúmané konanie sa tiež predĺžilo o ďalší takmer 1 rok v dôsledku postupu okresného súdu, ktorý od 23. marca 2009, keď sťažovateľ zobral svoje dovolanie späť, postúpil spis dovolaciemu najvyššiemu súdu až 9. marca 2010, ktorý napokon konanie o dovolaní z dôvodu jeho späťvzatia zastavil.

V dôsledku neefektívneho a nesústredeného postupu okresného súdu sa tak skúmané konanie v posudzovanom období predĺžilo o viac ako 2 roky a 3 mesiace.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04, v období po vydaní rozhodnutia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 162/07-22 z 26. júla 2007, došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. Vzhľadom na to, že konanie vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 9 C 38/04 je už právoplatne skončené a podľa oznámenia okresného sudu je spis v predmetnej veci už od 16. novembra 2010 archivovaný, ústavný súd dospel k záveru, že právna neistota sťažovateľa bola týmto odstránená a nepovažoval za potrebné prikázať okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 9 958,18 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na zistenú neefektívnu činnosť okresného súdu, ako aj s prihliadnutím na podiel samotného sťažovateľa na predĺžení konania považuje za primerané v sume 2 000 €, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich náhradu v sume 454,96 € vrátane 19 % DPH (právny zástupca predložil osvedčenie platiteľa DPH).

Pri výpočte trov právneho zastúpenia s'ťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2010 je 120,23 € a hodnota režijného paušálu je 7,21 €.

S poukazom na výsledok konania ústavný súd priznal s'ťažovateľovi úhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2010 (prevzatie a príprava zastúpenia 24. júna 2010 a vyjadrenie sa právneho zástupcu k veci z 15. decembra 2010) v celkovej sume 303,31 € vrátane režijného paušálu a 19 % DPH tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

Košiciach 3. februára 2011